

Het eerste weekend van augustus staat er in Posterholt het jaarlijkse Speedweekend op het programma. Op zaterdagochtend begon het weekend met een training voor iedere klasse. Dit kwam erg goed uit, want zo zou ik de nieuwe remmen kunnen inrijden en de rembalans af kunnen stellen. Helaas moest ik de auto al voor het begin van de training aan de kant zetten toen ik een raar geluid achter me hoorde. Achteraf bleek dit het druklager van de koppeling te zijn. Gezien de tijd tussen de training en de Eurocup werd er besloten om het lager pas aan het einde van de dag te vervangen. Daardoor was het aan mij om de koppeling zo min mogelijk te gebruiken.

Rond 2 uur mochten we gaan strijden om de Eurocup en ik wist niet wat ik kon verwachten van de auto met nieuwe remmen en een nieuw setje slicks. Ik mocht starten vanaf een 7^e plek en koos in de eerste bocht de buitenkant en merkte dat ik heel veel grip had. Ik kon goed naar voren komen in de eerste ronden gevolgd door Stapper en Stephan. Teamgenoot Andre lag voorop en had een klein gaatje weten te slaan op het moment dat ik de 2^e plaats overnam. Samen met Stapper en Stephan reed ik naar Andre toe en ik zette de aanval in aan de buitenkant. Andre verdedigde en had de snelheid er goed inzitten waardoor we eerst enkele rondes langs elkaar reden voordat ik de leiding over kon nemen. Stapper en Stephan volgde even later en Stephan wist ook de 2^e plaats over te nemen. Inmiddels had ik een kleine voorsprong en ik zag in de spiegels dat Stephan nauwelijks dichterbij kon komen. Ook bij de achterblijvers kwam ik niet in de problemen en de voorsprong bleef min of meer gelijk. Na 30 ronden kon ik dan ook de Eurocup op mijn naam zetten voor Stephan en Stapper. Andre werd achter Severens 5^e.

In de 2^e manche was er veel minder grip waardoor het moeilijker werd om in te halen. Stapper wist zich snel naar voren te werken en ging op jacht naar Andre die zich wederom naar de 1^e plaats had gereden. Ik reed op een 4^e plaats achter Janssen met Stephan en Severens achter mij. Na enkele pogingen lukte het om Janssen te passeren aan de buitenkant en Stephan en Severens volgde. Andre en Stapper hadden een gaatje weten te slaan en waren in gevecht om de eerste positie. Gevolgd door Stephan kregen we de aansluiting te pakken, maar niet de kans om aan te vallen. In de laatste ronde was Stapper bereid om het risico te nemen om tussen 2 achterblijvers door te schieten en zo pakte hij de leiding over en verdiende het daarmee ook om te winnen. In de laatste bocht ging Andre buitenom bij een achterblijver, ik probeerde hard te bocht uit te komen aan de binnenkant van hun beiden, maar Andre werd met een halve wagenlengte 2^e en Stephan volgde achter ons op een 4^e plaats. Ik had evenveel punten als Stapper, maar omdat hij de finale won was de 1^e plaats in het dagklassement voor hem.

Op zondag was er een gewone wedstriiddag voor de Formule Toyota. Met een aanpassing in de afstelling hoopten we dat de auto nog beter zou gaan dan op zaterdag. Ik startte vanaf een 8^e plaats en moest bij het ingaan van de 1^e bocht Stapper voorbij laten. In de drukte van de eerste rondes kon ik snel naar voren komen en haalde Stapper weer terug in. Al snel zat ik op een 2^e plaats achter Andre die de binnenlijn verdedigde. Ik koos een andere lijn en kon zo meer snelheid mee de bocht uitnemen waardoor ik aan de binnenkant langs zij kwam bij Andre. Daarna kon ik iedere ronde mijn voorsprong een beetje vergroten totdat ik bij een drietal achterblijvers aankwam. Deze waren in fel gevecht met elkaar waardoor het moeilijk was om ze te passeren. Uiteindelijk vond ik een gaatje aan de binnenkant, maar dook er pas in toen ik wist dat ze me gezien hadden waardoor we met 3 man langs elkaar door de bocht gingen. Aan het einde van het rechte stuk hoorde ik piepende banden en zag Nauels in mijn spiegel hard de vangrail ingaan. Er werd direct rood gezwaaid, maar gelukkig kwam hij er met wat gekneusde ribben vanaf. Ik won de eerste manche gevolgd door Andre en Stephan. In de opwarmronde van de 2^e manche merkte ik dat de motor onderin niet het volledige vermogen gaf. De start was dan ook een drama, want zelfs met het gas vol in zakte de motor meteen terug in toeren en kreeg de wielen niet rondgedraaid. Hierdoor verloor ik meteen 2

plaatsen en in de eerste ronden voelde ik dat ik te weinig vermogen had bij het uitkomen van de bocht. Op een gegeven moment kwam Severens aan kop gevolgd door teamgenoot Janssen en Andre reed als derde gevolgd door Stapper, ikzelf en Stephan. Andre en Stapper reden rondenlang naast elkaar waardoor er geen doorkomen aan was voor Stephan en mij.

Uiteindelijk wist Stapper aan Andre voorbij te komen gevolgd door Stephan waarna ik ook aan kon sluiten in het 2^e spoor. In deze volgorde vonden we ook aansluiting bij Janssen in de eindfase en Stephan zette aan de buitenkant de aanval in. Stapper bleef binnenin en ik sloot bij Stephan aan op het 2^e spoor. Stephan werd 2^e voor Janssen en ik eindigde met een neuslengte achter Stapper op plaats 5.

In het rennerskwartier bleek al snel dat het probleem in de carburateurs zat en het was dan ook zo opgelost. Ik was gebrand op nog een goede manche in de finale, maar helaas werden de finalemanches niet verreden wegens tijdgebrek. De manches voor de Golden Helmet namen veel te veel tijd in beslag en een zwaar ongeluk in de Saloon Stockcar zorgde nog eens voor een uur oponthoud. Ondanks dat de finale niet doorging, kan ik toch zeer tevreden zijn over het Speedweekend. Zeker omdat de auto heel goed aanvoelde en ook veel sneller was dan in eerdere wedstrijden.